

- οὐκίσμα ὁ Υἱός». 401.
 ΚΓ'. Εἰς τὸ εἰρημένον ἐπὶ ταῖς υἱοῖς Ζεβεδαίου,
 τὸ, «Καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου, ἥ ἐξ ἐξουόντων,
 οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι». 413.
 ΚΖ'. Εἰς τὸ, «Ἰνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀλη-
 θινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χρι-
 στόν». 420.
 ΚΗ'. Εἰς τὸ παρὰ τῷ Λουκᾷ κείμενον, «Ἰησοῦς
 δὲ προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι
 παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις». 421.
 ΚΘ'. Εἰς τὸ, «Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάν-
 τα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται
 τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα». 429.
 Λ'. Εἰς τὸ «Πάτερ δόξασόν με τῇ δόξῃ, ἣ εἶχον
 πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί». 437.
 ΛΑ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ὁ Θεὸς περὶ τῆς
 ἑαυτοῦ οὐσίας οὐδὲν πλέον ἡμῶν ἐπίσταται·
 ἀλλ' ὅπερ ἂν αὐτὸς εἰδείῃ περὶ ἑαυτοῦ,
 τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀπαρалаλλάτως. 441.
 ΛΒ'. Ἐκλογαὶ ῥητῶν μετὰ συλλογισμῶν ἐκ τῆς
 Καινῆς Διαθήκης, ὅτι Θεὸς κατὰ φύσιν ὁ
 Υἱός· εἰ δὲ τοῦτο, οὐ ποίημα, οὐδὲ κτί-
 σμα. 453.
 ΛΓ'. Ὅτι Θεὸς κατὰ φύσιν τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐκ
 τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς· δι' Υἱοῦ δὲ τῇ κτί-
 σει χορηγούμενον. 565.
 ΛΔ'. Παράθεσις ῥητῶν ἐφεξῆς, ἐν οἷς ἔστι τὸν
 ἐπιτηροῦντα θεωρεῖν, ὅτι Θεὸς τὸ Πνεῦμα,
 καὶ τὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν ἔχον τῷ Υἱῷ παν-
 ταχοῦ, καὶ οὐκ ἀπεξενωμένον τῆς οὐσίας
 αὐτοῦ· ἡμῶν δὲ διδάσκουσιν, ὅτι, Θεοῦ λε-
 γομένου κατοικεῖν ἐν ἡμῖν, τὸ Πνεῦμά ἐστι
 τὸ ἐνοικοῦν, 573.
 ΛΕ'. Μαρτυρίαι ἀπὸ τῆς Θείας Γραφῆς, δι' ὧν
 ἔστιν ἰδεῖν, ὅτι γεννητὸς ἐκ Πατρὸς ἔστιν ὁ
 Υἱός, καὶ οὐχὶ πεποιημένος. 617.

Περὶ ἀγίας τε καὶ ὁμοουσίου Τριά-
 δος. 657—1124.

Πρόλογος τῆς παρουσίας βιβλίου. 657.
 Ἐνδε ἔνεστιν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ἐν Διαλό-
 γοις Ζ'.

- Α'. Ὅτι συναγίδιος τε καὶ ὁμοούσιος τῷ Θεῷ
 καὶ Πατρὶ ὁ Υἱός, πρὸς ἐρμηνείαν πρεσβύ-
 τερον. Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. 660.
 Β'. Ὅτι καὶ συναγίδιος τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, καὶ
 ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν γεννητὸς ὁ Υἱός. 713.

Γ'. Ὅτι Θεὸς ἀληθινὸς ὁ Υἱός, καθὰ καὶ ὁ Πα-
 τέρ. 788.

Δ'. Ὅτι οὐκίσμα ὁ Υἱός, οὐδὲ ποίημα. 860.

Ε'. Ὅτι τὰ τῆς θεότητος ἴδια καὶ ἡ δόξα, φυ-
 σικῶς ἐν τῷ Υἱῷ, καθὰ καὶ ἐν τῷ Πα-
 τρί. 929.

ΣΤ'. Ὅτι τὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἴδια, καὶ τὰ μὴ
 σφόδρα θεοπρεπῶς εἰρημένα περὶ τοῦ Υἱοῦ,
 πρέποι ἂν μᾶλλον τῇ μετὰ σαρκὸς οἰκονο-
 μίᾳ, καὶ οὐκ αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ Λόγου, κα-
 θὸ νοεῖται καὶ ἔστι Θεός. 1001.

Ζ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅτι Θεὸς καὶ
 ἐκ Θεοῦ κατὰ φύσιν. 1076.

Ὡς ἐν Κεφαλαίοις.

Τὰ ἐγκείμενα τῷ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
 ματος, μετὰ προσθήκης ἐτέρων ἐννοιῶν,
 ἐνεργείς ἀποδείξεις. 1124—1145.

Περὶ τῆς ἀγίας καὶ ζωοποιου Τριά-
 δος. 1148—1189.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Προοίμιον. 1148.

Α'. Ὅτι περὶ πολλοῦ ποιεῖται ὁ Θεὸς τῶν ἀν-
 θρώπων τὴν σωτηρίαν. 1149.

Β'. Τίς ὁ χαρακτήρ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λό-
 γου. 1149.

Γ'. Ὅτι ὡς πρὸς εὐσεβεῖς ἡ διδασκαλία γενήσε-
 ται. 1149.

Δ'. Ὅποιος δεῖ διαλήψει ἔχειν περὶ τοῦ Θεοῦ
 καὶ Πατρὸς. 1152.

Ε'. Ὅποιος δεῖ περὶ τοῦ Υἱοῦ φρονεῖν. 1152.

ΣΤ'. Ὅτι τὸν Υἱὸν τῷ Πατρὶ συναγίδιον διδά-
 σκουσιν αἱ Γραφαί. 1152.

Ζ'. Ἀποδείξεις ἐκ τῆς Παλαιᾶς, ὅτι ἀγίδιος ὁ
 Υἱός. 1153.

Η'. Ὅτι τὰ μὲν ἀρμόττει τῷ Θεῷ Λόγῳ, τὰ δὲ
 τῇ ἀναληφθείσῃ φύσει. 1156.

Θ'. Περὶ τῆς ἐκ Θεοῦ γεννήσεως. 1157.

Ι'. Τίς ἡ ἐννοια τῶν τοῦ Κυρίου ὀνομάτων. 1157.

ΙΑ'. Ὅτι οὐδεὶς οἶδε τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ,
 καὶ οὐδεὶς οἶδε τὸν Πατέρα, εἰμὴ ὁ Υἱός. 1161.

ΙΒ'. Ὅτι ἴση τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἡ δύνα-
 μιν. 1164.

ΙΓ'. Ὅτι πολλαχόθεν ἔστι μαθεῖν Πατρός καὶ